

U S T A W A
z dnia

o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu oraz o zmianie ustawy - Kodeks karny¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2003r. Nr 153, poz. 1505, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) instytucji obowiązanej - rozumie się przez to oddziały instytucji kredytowej, instytucje finansowe, banki krajowe, oddziały banków zagranicznych – w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.³⁾), oddziały instytucji finansowych, Narodowy Bank Polski - w zakresie, w jakim prowadzi rachunki bankowe dla osób prawnych, sprzedaż numizmatów, skup złota i wymianę zniszczonych środków płatniczych na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2005 r. Nr 1, poz. 2, z późn.zm.⁴⁾), instytucje pieniądza elektronicznego, oddziały zagranicznych instytucji pieniądza elektronicznego oraz agentów rozliczeniowych, prowadzących działalność na podstawie ustawy z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych (Dz. U. Nr 169, poz. 1385 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959), firmy inwestycyjne, banki powiernicze, w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr

---

¹⁾ Przepisy ustawy wdrażają przepisy dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (Dz.U. U.E. z 25.11.2005 r. L 309/15)

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 62, poz.577 i Nr 116, poz.1203, z 2005 r. Nr 183, poz.1538 oraz z 2006 r. Nr 104, poz.708 , Nr 104, poz.711 i Nr 157, poz.1119.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2002 r. Nr 126 poz.1070, Nr 141 poz.1178, Nr 144, poz.1208 , Nr 153 poz.1271, Nr 169, poz.1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60 poz. 535, Nr 65 poz. 594, Nr 228 poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775 oraz z 2007 r. Nr 42, poz. 272.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2005 r. Nr 167, poz.1398, z 2006 r. Nr 157, poz.1119 i Nr 218 poz.1592 oraz z 2007 r. Nr 61, poz.410.

183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 104, poz.708 i Nr 157, poz.1119), zagraniczne osoby prawne prowadzące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w zakresie obrotu towarami giełdowymi i towary domy maklerskie w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 121, poz. 1019, Nr 183, poz. 1537 i Nr 183 poz. 1538, oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119.) oraz spółki handlowe, o których mowa w art. 50a ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. - w zakresie, w jakim prowadzi rachunki papierów wartościowych, podmioty prowadzące działalność w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych i gier na automatach oraz gier na automatach o niskich wygranych, krajowe zakłady ubezpieczeń, główne oddziały zakładów ubezpieczeń z państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej, oddziały zakładów ubezpieczeń z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, pośredników ubezpieczeniowych w zakresie ubezpieczeń na życie, chyba że za ich działania odpowiedzialność ponosi zakład ubezpieczeń, fundusze inwestycyjne, towarzystwa funduszy inwestycyjnych, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, państwowe przedsiębiorstwo użyteczności publicznej Poczta Polska oraz inne podmioty świadczące usługi pocztowe, notariuszy w zakresie czynności notarialnych dotyczących obrotu wartościami majątkowymi, adwokatów wykonujących zawód, radców prawnych wykonujących zawód poza stosunkiem pracy, prawników zagranicznych świadczących pomoc prawną poza stosunkiem pracy, biegłych rewidentów wykonujących zawód, doradców podatkowych wykonujących zawód, podmioty prowadzące działalność w zakresie usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych, podmioty prowadzące działalność kantorową, przedsiębiorców prowadzących: domy aukcyjne, antykwariaty, działalność factoringową, działalność w zakresie: obrotu metalami lub kamieniami szlachetnymi i półszlachetnymi, sprzedaży komisowej, udzielania pożyczek pod zastaw (lombardy) lub pośrednictwa w obrocie nieruchomościami, fundacje, stowarzyszenia posiadające osobowość prawną oraz przedsiębiorcy przyjmujący płatności za towary w gotówce o równowartości co najmniej 15.000 euro, również gdy należność za określony towar jest dokonywana w drodze więcej niż jednej operacji;”

b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a – 1c w brzmieniu:

„1a) rzeczywistym beneficjencie – rozumie się przez to osobę fizyczną, która w wyniku transakcji prowadzonych przez inne osoby fizyczne, osoby prawne lub jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej staje się właścicielem wartości majątkowych lub sprawuje faktyczną lub prawną kontrolę nad stroną lub stronami transakcji, w szczególności poprzez udział w zgromadzeniu wspólników lub akcjonariuszy w wysokości co najmniej 25%, w imieniu których transakcje te są przeprowadzane lub w imieniu których prowadzona jest działalność gospodarcza;

1b) instytucji kredytowej – rozumie się przez to podmiot prowadzący we własnym imieniu i na własny rachunek, na podstawie zezwolenia właściwych władz nadzorczych, działalność polegającą na przyjmowaniu depozytów lub innych środków powierzonych pod jakimkolwiek tytułem zwrotnym i udzielaniu kredytów lub na wydawaniu pieniądza elektronicznego;

1c) banku fikcyjnym – rozumie się przez to instytucję, której działalność polega na udzielaniu kredytów lub pożyczek utworzoną na terytorium podmiotu prawa międzynarodowego, na którym nie jest w rzeczywistości zarządzana, kierowana oraz nie jest stowarzyszona z grupą finansową działającą w sposób prawnie uregulowany;”

c) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) transakcji - rozumie się przez to wpłaty i wypłaty w formie gotówkowej lub bezgotówkowej, w tym także przekazy pieniężne, przelewy krajowe i zagraniczne również pomiędzy różnymi rachunkami należącymi do tego samego posiadacza rachunku - z wyłączeniem przelewów na rachunki lokat terminowych oraz przelewów przychodzących zleconych w innej instytucji obowiązanej na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, wymianę walut, przeniesienie własności lub posiadania wartości majątkowych, w tym oddanie w komis lub pod zastaw takich wartości oraz przeniesienie wartości majątkowych pomiędzy rachunkami należącymi do tego samego klienta, zamianę wierzytelności na akcje lub udziały - zarówno gdy czynności te są dokonywane we własnym jak i cudzym imieniu, na własny jak i cudzy rachunek;”

d) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) rachunku - rozumie się przez to rachunek bankowy, rachunek instytucji finansowej, rachunek instytucji kredytowej, rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, rachunek papierów wartościowych i rachunek pieniężny, służący do jego obsługi, rejestr uczestników funduszu, o którym mowa w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546, z późn. zm.⁵⁾);”

e) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) przestępstwo o charakterze terrorystycznym - rozumie się przez to przestępstwo, o którym mowa w art. 115 § 20 ustawy z dnia 6

---

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 183, poz.1537, Nr 183, poz.1538 i Nr 183 poz. 1539 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1997 r. Nr 128, poz.840, z 1999 r. Nr 64, poz.729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz.548, Nr 93, poz.1027 i Nr 116, poz.1216, z 2001 r. Nr 98, poz.1071, z 2003r. Nr 111, poz.1061, Nr 179, poz.1750, Nr 199, poz.1935, Nr 228, poz.2255, z 2004 r. Nr 25, poz.219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz.2426, z 2005 r. Nr 86, poz.732, Nr 90, poz.757, Nr 132, poz.1109, Nr 163, poz.1363,Nr 178, poz.1479 i Nr 180, poz.1493, z 2006 r. Nr 190, poz.1409, Nr 218, poz.1592 i Nr 226, poz.1648 oraz z 2007r. Nr 89, poz.589.

czerwca 1997 r.- Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁶⁾);

f) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) finansowaniu terroryzmu – rozumie się przez to przestępstwo, o którym mowa w art. 165a Kodeksu karnego;”,

g) dodaje się pkt 10 - 12 w brzmieniu:

„10) rozporządzeniu nr 1781/2006 – rozumie się rozporządzenie (WE) 1781/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. w sprawie informacji o zleceniodawcach, które towarzyszą przekazom pieniężnym (Dz.U.U.E.Nr 345/1)

11) rozporządzeniu nr 1889/2005 - rozumie się rozporządzenie (WE) Nr 1889/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych lub wywożonych ze wspólnoty (Dz. U. U.E. Nr 309/9)

12) przy ustalaniu równowartości w euro, o której mowa w ustawie, stosuje się średni kurs Narodowego Banku Polskiego dla danej waluty, obowiązujący w dniu dokonywania transakcji.”;

2) w art. 3 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Generalny Inspektor wykonuje swoje zadania przy pomocy jednostki analityki finansowej, będącej komórką organizacyjną wyodrębnioną w tym celu w strukturze Ministerstwa Finansów.”;

3) w art. 4 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. W celu uzyskiwania, gromadzenia, przetwarzania i analizowania informacji w trybie określonym w ustawie, jednostka analityki finansowej, o której mowa w art. 3 ust. 4, zarządza autonomicznym systemem informatycznym, który w szczególności zapewnia bezpieczeństwo uzyskiwanych i gromadzonych danych, ich efektywne przetwarzanie a także obejmuje narzędzia zapewniające ich efektywną analizę.

3. Zarządzanie systemem informatycznym, o którym mowa w ust. 2, uwzględnia przepisy dotyczące ochrony informacji w systemach teleinformatycznych oraz standardy opracowane przez instytucje międzynarodowe zajmujące się zapobieganiem wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł lub przeciwdziałaniem finansowaniu terroryzmu.”;

4) w art. 4a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2- 4 w brzmieniu:

„2. Sprawozdanie zawiera w szczególności liczbę zgłoszonych przez instytucje obowiązane transakcji, opis działań podjętych w reakcji na te zgłoszenia oraz liczbę spraw, w których przeprowadzono postępowanie, liczbę osób, w stosunku do których wszczęto postępowanie i osób

skazanych za przestępstwo, o którym mowa w art. 299 lub 165a Kodeksu karnego oraz ilość środków zamrożonych, zablokowanych lub w stosunku do których orzeczono zajęcie, zabezpieczenie majątkowe lub przepadek.

3. Minister Sprawiedliwości przekazuje Generalnemu Inspektorowi informacje o liczbie spraw, w których przeprowadzono postępowanie karne, liczbie osób, w stosunku do których wszczęto postępowanie i osób skazanych za przestępstwo, o którym mowa w art. 299 lub 165a Kodeksu karnego oraz ilość wartości majątkowych zablokowanych lub w stosunku do których orzeczono przepadek, w ciągu 2 miesięcy od zakończenia roku, za który przekazywane są dane.

4. Sprawozdanie po przekazaniu Prezesowi Rady Ministrów minister właściwy do spraw instytucji finansowych udostępnia na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów.”;

5) uchyla się art. 6;

6) tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie:

„Obowiązki instytucji obowiązanych”;

7) w art. 8 :

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instytucja obowiązana przeprowadzająca transakcję, której równowartość przekracza 15.000 euro, ma obowiązek zarejestrować taką transakcję, również gdy jest ona przeprowadzana w drodze więcej niż jednej operacji, których okoliczności wskazują, że są one ze sobą powiązane.”,

b) uchyla się ust. 1c i 1d,

c) po ust. 1d dodaje się ust. 1 e w brzmieniu:

„1e. Obowiązku, o którym mowa w ust. 1 nie stosuje się w przypadkach określonych w art. 9e ust. 1.”,

d) uchyla się ust. 2,

e) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

3. Instytucja obowiązana, przeprowadzająca transakcję, której okoliczności wskazują, że wartości majątkowe mogą pochodzić z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł lub mogą mieć związek z finansowaniem terroryzmu, ma obowiązek zarejestrować taką transakcję, bez względu na jej wartość i charakter.”,

f) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. W przypadku gdy instytucja obowiązana nie przeprowadza transakcji, obowiązek, o którym mowa w ust. 3, stosuje się gdy instytucja ta wie lub przy zachowaniu należytej staranności powinna wiedzieć o takich okolicznościach w związku z realizacją umowy z klientem.

3b. W przypadku adwokatów, radców prawnych lub prawników zagranicznych obowiązek, o którym mowa w ust. 3, stosuje się gdy

instytucje te wiedzą lub przy zachowaniu należytej staranności powinny wiedzieć o takich okolicznościach w związku ze świadczeniem klientowi pomocy w planowaniu lub realizowaniu transakcji dotyczących:

- 1) kupna i sprzedaży nieruchomości lub przedsiębiorstw;
- 2) zarządzania pieniędzmi, papierami wartościowymi lub innymi wartościami majątkowymi;
- 3) otwierania lub zarządzania rachunkami bankowymi, rachunkami oszczędnościowymi lub rachunkami papierów wartościowych;
- 4) organizacji wkładu niezbędnego do tworzenia lub prowadzenia działalności spółek lub zarządzania nimi;
- 5) tworzenia lub działalności przedsiębiorstw w formie spółek lub innej formie organizacyjnej lub zarządzania nimi.”,

g) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rejestr transakcji, o których mowa w ust. 1 i 3, przechowywany jest przez okres 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym transakcje zostały zarejestrowane. W przypadku likwidacji, połączenia, podziału lub przekształcenia instytucji obowiązanej, do przechowywania rejestrów i dokumentacji stosuje się przepisy art. 76 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn.zm.⁷⁾).”,

h) po ust.4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

4a. Informacje o transakcjach przeprowadzanych przez instytucje obowiązane wraz z dokumentami dotyczącymi transakcji przechowywane są przez okres 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym dokonano ostatniego zapisu związanego z transakcją.

4b. Generalny Inspektor lub prokurator prowadzący postępowanie w sprawie o czyn, o którym mowa w art. 165a lub 299 Kodeksu karnego, może wystąpić do instytucji obowiązanej o przechowywanie informacji o transakcjach przeprowadzanych przez tę instytucję wraz z dokumentami dotyczącymi transakcji przez okres dłuższy niż określony w ust. 4 lub 4a.”,

i) uchyla się ust. 5;

8) po art. 8 dodaje się art. 8a - 8c w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. W celu wykonania obowiązku rejestracji transakcji, o których mowa w art. 8 ust. 3, oraz obowiązku zawiadomienia Generalnego Inspektora o transakcjach określonych w art. 16 ust. 1 oraz art. 20 d ust. 3

---

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2003 r. Nr 60, poz.535, Nr 139, poz.1324, Nr 124, poz.1152 i Nr 229, poz.2276, z 2004 r. Nr 96, poz.959, Nr 145, poz.1535, Nr 146, poz.1546 i Nr 213, poz. 2155, z 2005 r. Nr 10, poz.66, Nr 184, poz.1539 i Nr 267, poz.2252 oraz z 2006 r. Nr 157, poz.1119 i Nr 208, poz.1540.

instytucje obowiązane prowadzą bieżącą analizę przeprowadzanych transakcji. Wyniki analiz powinny być dokumentowane co najmniej w okresach kwartalnych oraz weryfikowane i zatwierdzone przez osobę, o której mowa w art. 10a ust. 4.

2. Do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 8 ust. 3a i 3b, ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. Wyniki analiz przechowywane są przez okres 5 lat od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym zostały przeprowadzone. W przypadku likwidacji, połączenia, podziału lub przekształcenia instytucji obowiązanej, do przechowywania dokumentacji stosuje się przepisy art. 76 ustawy, o której mowa w art. 8 ust. 4.

Art. 8b. Zabrania się prowadzenia rachunków anonimowych oraz anonimowych książeczek oszczędnościowych. Identyfikacja posiadaczy i beneficjentów istniejących anonimowych rachunków oraz anonimowych książeczek oszczędnościowych nastąpi najpóźniej przed skorzystaniem z takich rachunków lub książeczek.

Art. 8c. 1. Instytucje obowiązane stosują wobec swoich klientów środki należytej staranności. Zakres stosowania jest określany na podstawie oceny dokonanej w wyniku analizy ryzyka z uwzględnieniem rodzaju klienta oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej.

2. Środki należytej staranności są stosowane w szczególności:

1) przy zawieraniu umowy z klientem;

2) przy przeprowadzaniu sporadycznych transakcji, której równowartość przekracza 15.000 euro bez względu na to, czy transakcja jest przeprowadzana jako pojedyncza operacja czy kilka operacji, których okoliczności wskazują, że są one ze sobą powiązane;

3) przy przekazach pieniężnych, których równowartość przekracza 1.000 euro, co nie wyłącza stosowania rozporządzenia nr 1781/2006;

4) gdy istnieje podejrzenie wprowadzenia do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł lub finansowania terroryzmu bez względu na wartość transakcji i formę organizacyjną oraz rodzaj klienta;

5) gdy zachodzi wątpliwość czy otrzymane wcześniej dane są prawdziwe lub zupełne.

3. Środki należytej staranności wobec klienta obejmują:

1) identyfikację klienta i weryfikację jego tożsamości na podstawie dokumentów lub informacji pochodzących z rzetelnego i niezależnego źródła;

2) identyfikację rzeczywistego beneficjenta i podejmowanie, uzależnionych od oceny ryzyka, środków weryfikowania jego tożsamości, a w przypadku osób prawnych ustalenie struktury własności i zależności klienta;

3) uzyskiwanie informacji na temat celu i zamierzonego charakteru prowadzonej działalności gospodarczej klienta;

4) prowadzenie bieżącej kontroli (monitoringu) działalności gospodarczej klienta, w tym badanie transakcji przeprowadzanych w czasie trwania umowy w celu zapewnienia, że przeprowadzane transakcje są zgodne z wiedzą danej instytucji obowiązanej o kliencie, profilem jego działalności oraz ryzykiem, a także ustalenie źródła pochodzenia środków, jak również zapewnienie, że posiadane dokumenty, dane lub informacje są na bieżąco uaktualniane.

4. W przypadku, gdy instytucja obowiązana nie może wykonać obowiązków, o których mowa w art. 8c ust. 3 nie przeprowadza transakcji, nie podpisuje umowy z klientem lub rozwiązuje zawarte umowy, a następnie przesyła informacje o danym kliencie wraz z informacjami o planowanej przez niego transakcji do Generalnego Inspektora.

5. Instytucje obowiązane, na żądanie organów informacji finansowej i organów, o których mowa w art. 21 ust. 3, wykazują, że podjęte przez nie środki należytej staranności są odpowiednie w celu przeciwdziałania wprowadzenia do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł lub możliwości finansowania terroryzmu.”

6. Obowiązku określonego w art. 8c ust. 2 nie stosuje się w sytuacjach, gdy adwokat, radca prawny, prawnik zagraniczny, biegły rewident, doradca podatkowy lub podmiot prowadzący działalność w zakresie usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych ustala sytuację prawną klienta lub wykonuje obowiązki obrońcy lub reprezentuje klienta w postępowaniu sądowym albo w sprawach dotyczących tego postępowania, włącznie z udzielaniem porad w sprawie wszczęcia lub możliwości uniknięcia postępowania.”;

9) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Identyfikacja, o której mowa w art. 8c ust. 3 pkt 1, obejmuje:

1) w przypadku osób fizycznych i ich przedstawicieli - ustalenie i zapisanie cech dokumentu stwierdzającego na podstawie odrębnych przepisów tożsamość osoby, a także imienia, nazwiska, obywatelstwa oraz adresu osoby dokonującej transakcji, a ponadto numeru PESEL lub kodu kraju w przypadku przedstawienia paszportu;

2) w przypadku osób prawnych - zapisanie aktualnych danych z wyciągu z rejestru sądowego lub innego dokumentu, wskazującego nazwę (firmę), formę organizacyjną osoby prawnej, siedzibę i jej adres, numer NIP oraz aktualnego dokumentu, potwierdzającego umocowanie osoby przeprowadzającej transakcję do reprezentowania tej osoby prawnej, a także danych określonych w pkt 1, dotyczących osoby reprezentującej;

3) w przypadku jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej - zapisanie danych z dokumentu wskazującego formę organizacyjną i adres jej siedziby, numer NIP oraz dokumentu potwierdzającego umocowanie osób przeprowadzających transakcję do reprezentowania tej jednostki, a także danych określonych w pkt 1, dotyczących osoby reprezentującej;

2. Identyfikacja, dotyczy także beneficjentów transakcji i obejmuje ustalenie i zapisanie ich nazwy (firmy) lub imienia i nazwiska oraz adresu, w zakresie, w jakim dane te instytucja obowiązana może ustalić przy zachowaniu należytej staranności.

3. Identyfikacja, o której mowa w art. 8c ust. 3 pkt 2, obejmuje ustalenie i zapisanie imienia, nazwiska i adresu oraz dodatkowo innych danych identyfikacyjnych, o których mowa w ust 1, w zakresie, w jakim instytucja obowiązana jest w stanie je ustalić.”;

10) po art. 9 dodaje się art. 9a-9k w brzmieniu:

„Art. 9a. 1. Weryfikacja, o której mowa w art. 8c ust. 3 pkt 1 i 2, polega na sprawdzeniu i potwierdzeniu danych, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 3 następuje przed zawarciem umowy z klientem oraz przed przeprowadzeniem transakcji.

2. Weryfikacja tożsamości klienta i rzeczywistego beneficjenta może być zakończona podczas zawierania umowy z klientem w przypadku, gdy jest to konieczne dla zapewnienia prowadzenia działalności gospodarczej oraz gdy występuje niewielkie ryzyko wprowadzenia do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł lub finansowania terroryzmu.

3. W przypadku działalności ubezpieczeniowej, w zakresie ubezpieczeń na życie, weryfikacja tożsamości beneficjenta polisy może nastąpić w chwili wypłaty lub przed jej dokonaniem albo w chwili gdy beneficjent zamierza wykonać prawa wynikające z umowy ubezpieczeniowej lub przed powzięciem przez niego takiego zamiaru.

Art. 9b. W szczególnie uzasadnionych przypadkach możliwe jest otwarcie rachunku bez spełnienia warunków, o których mowa w art. 8c ust. 1. Instytucja obowiązana wprowadza zabezpieczenia w celu uniemożliwienia dokonania jakiegokolwiek transakcji, przed spełnieniem wymogów określonych w art. 8c ust. 3.

Art. 9c. W przypadku podmiotu prowadzącego kasyno gry w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 1992 r. o grach i zakładach wzajemnych obowiązek, o którym mowa w art. 8c ust. 3 pkt 1, powinien być realizowany przy wejściu lub przed wejściem klienta do kasyna, niezależnie od wartości zakupionych żetonów do gry.

Art. 9d. 1. Instytucje obowiązane, przy uwzględnieniu ryzyka, mogą odstąpić od stosowania art. 8c ust. 2 pkt 1, 2 i 4:

1) gdy klient jest instytucją kredytową lub finansową mającą siedzibę na terenie państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo innego państwa, w którym stosowane są normy prawa w celu przeciwdziałania wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz przeciwdziałania finansowaniu terroryzmu zgodnie z regulacjami Wspólnoty, zwanego dalej „państwem równoważnym”;

2) w stosunku do:

a) organów administracji rządowej i samorządowej,

- b) umów ubezpieczeniowych na życie, w przypadku gdy składka roczna nie przewyższa 1.000 euro lub składka jednorazowa nie przewyższa 2.500 euro,
- c) polis ubezpieczeniowych występujących w powiązaniu z ubezpieczeniem emerytalnym, o ile warunki ubezpieczenia nie zawierają klauzuli o odpłatnym zrzeczeniu się przez ubezpieczonego praw wynikających z polisy oraz o ile polisy te nie mogą być użyte jako zabezpieczenie kredytu lub pożyczki,
- d) pieniędzy elektronicznych, w rozumieniu ustawy z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych, jeżeli maksymalna kwota przechowywana na nośniku nie przekracza:
  - 150 euro - w przypadku urządzenia, które nie może zostać ponownie naładowane lub
  - 2.500 euro w danym roku kalendarzowym - w przypadku urządzenia, które może zostać ponownie naładowane, z wyjątkiem gdy kwota wykupu nie przekracza 10 euro.

2. W przypadku gdy klient jest spółką, której papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w co najmniej jednym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie równoważnym, instytucje obowiązane, przy uwzględnieniu ryzyka, mogą ograniczyć środki należytej staranności do stosowania art. 8c ust. 2 pkt 1 i 4 oraz ust. 3 pkt 1.

3. W przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 i 2 lit. a i b, instytucje obowiązane gromadzą informacje w celu ustalenia, czy klient spełnia warunki, o których mowa w przepisie.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, mając na względzie realizację celu ustawy, może określić, w drodze rozporządzenia, inne kategorie podmiotów lub rodzaje działalności, z którymi związane jest niewielkie ryzyko wprowadzenia do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł lub finansowania terroryzmu, w stosunku do których możliwe jest niestosowanie art. 8c ust. 2 pkt 2 i 3 oraz ust. 3 pkt 2,3 i 4.

5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, listę państw równoważnych, mając na względzie realizację celu ustawy.

Art. 9e. 1. Instytucje obowiązane stosują, na podstawie analizy ryzyka, środki wzmożonej należytej staranności wobec klienta w sytuacjach, które mogą wiązać się z wyższym ryzykiem wprowadzenia do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł lub finansowania terroryzmu, a przynajmniej w sytuacjach określonych ust. 2 i 3.

2. W przypadku gdy klient nie jest fizycznie obecny dla celów identyfikacji, instytucje obowiązane podejmują odpowiednie środki w celu zminimalizowania ryzyka, poprzez zastosowanie przynajmniej jednego z następujących środków:

- 1) ustalenie tożsamości klienta na podstawie dodatkowych dokumentów lub informacji;
- 2) dodatkową weryfikację autentyczności przedstawionych dokumentów lub poświadczenie ich zgodności z oryginałem i własnoręczności złożonego podpisu przez notariusza, organ administracji rządowej, samorządowej lub instytucję kredytową;
- 3) zapewnienie, że pierwsza transakcja została dokonana za pośrednictwem rachunku klienta w instytucji kredytowej.

3. W zakresie transgranicznych stosunków w ramach bankowości korespondencyjnej z instytucjami będącymi korespondentami z państw innych niż państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz państw równoważnych, instytucje obowiązane:

- 1) gromadzą informacje pozwalające na poznanie charakteru działalności i uzyskanie pewności co do wiarygodności takiej instytucji i jakości nadzoru;
- 2) oceniają środki stosowane przez instytucje będącą korespondentem w zakresie przeciwdziałania wprowadzeniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz przeciwdziałania finansowaniu terroryzmu;
- 3) sporządzają dokumentację określającą zakres odpowiedzialności każdej instytucji;
- 4) upewniają się - w odniesieniu do kont przejściowych - że instytucja kredytowa będąca korespondentem przeprowadziła weryfikację tożsamości i podjęła odpowiednie działania w ramach procedur zachowania należytej staranności w stosunku do klientów mających bezpośredni dostęp do rachunków bankowych korespondenta oraz że ma możliwość udostępnienia na żądanie korespondenta danych dotyczących zachowania należytej staranności wobec klienta;
- 5) nawiązują współpracę po uprzednim uzyskaniu zgody zarządu lub wyznaczonego członka zarządu.

Art. 9f. Niedozwolone jest nawiązywanie i prowadzenie współpracy w ramach bankowości korespondencyjnej z bankiem fikcyjnym. Instytucje obowiązane podejmą odpowiednie środki w celu zapewnienia, że nie nawiązują i nie utrzymują takiej współpracy w ramach bankowości korespondencyjnej z bankiem, który zawiera umowy o prowadzenie rachunków z bankiem fikcyjnym.

Art. 9g. Instytucje obowiązane zwracają szczególną uwagę na zagrożenie wprowadzenia do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł lub finansowania terroryzmu, które może wynikać z produktów lub transakcji pozwalających na zachowanie anonimowości i podejmują odpowiednie środki w celu uniemożliwienia wykorzystania takich produktów lub transakcji do wprowadzenia do obrotu finansowego wartości majątkowych

pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł lub finansowania terroryzmu.

Art. 9h. Gdy instytucja obowiązana przekazuje na podstawie umowy wykonywanie działalności na jej rzecz lub w jej imieniu osobie fizycznej, prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej niebędącej instytucją obowiązaną, odpowiedzialność za wykonanie obowiązków, o których mowa w ustawie, ponosi instytucja obowiązana.

Art. 9i. 1. Instytucja obowiązana dokonująca transakcji na podstawie zlecenia lub dyspozycji przyjętej przez instytucję kredytową lub finansową, mającą siedzibę w Unii Europejskiej lub państwie równoważnym, może uznać za spełnienie wymogów, o których mowa w art. 8c ust. 3 pkt 1 – 3, rezultat zastosowania środków należytej staranności przez tą instytucję kredytową lub finansową.

2. Przepis ust. 1 stosuje się pod warunkiem zapewnienia przekazania na każde żądanie kopii dokumentów lub informacji potwierdzających zastosowanie środków należytej staranności.

3. Instytucja obowiązana przyjmująca zlecenie lub dyspozycję udostępnia niezwłocznie, na żądanie instytucji przeprowadzającej transakcję, kopie i informacje, o których mowa w ust. 2.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w zakresie przyjęcia rezultatu środków należytej staranności przez instytucje finansowe świadczące usługi przekazów pieniężnych.

Art. 9j. 1. Instytucje obowiązane posiadające oddziały i filie w państwach niebędących członkami Unii Europejskiej podejmują działania mające na celu stosowanie w nich środków należytej staranności, określonych w niniejszej ustawie.

2. W przypadku braku możliwości realizacji obowiązku określonego w ust. 1, instytucje obowiązane podejmują dodatkowe środki w celu skutecznego przeciwdziałania wprowadzania do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz przeciwdziałania finansowaniu terroryzmu.

3. Instytucje obowiązane informują, oddziały i filie, o których mowa w ust. 1, o wprowadzonych procedurach i polityce w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu.

Art. 9k. 1. Informacje uzyskane w wyniku stosowania środków należytej staranności przechowywane są przez okres 5 lat, licząc od pierwszego dnia roku następującego po roku, w którym zakończono prowadzenie stosunków gospodarczych z klientem. W przypadku likwidacji, połączenia, podziału lub przekształcenia instytucji obowiązanej, do przechowywania dokumentacji stosuje się przepisy art. 76 ustawy, o której mowa w art. 8 ust. 4.

2. Generalny Inspektor lub prokurator prowadzący postępowanie w sprawie o czyn, o którym mowa w art. 299 lub 165 a Kodeksu karnego, może wystąpić do instytucji obowiązanej o przechowywanie informacji uzyskanych w wyniku stosowania środków należytej staranności przez okres dłuższy, niż określony w ust. 1.”;

11) w art. 10:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instytucja obowiązana, w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia prowadzenia działalności, przekazuje Generalnemu Inspektorowi pisemną informację o prowadzeniu działalności, zawierającą wskazanie jej nazwy (firmy) lub imienia i nazwiska, siedziby, adresu i numeru REGON oraz NIP, a także określenie rodzaju prowadzonej działalności.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. W przypadku zmiany danych określonych w ust.1, instytucje obowiązane przekazują Generalnemu Inspektorowi aktualne dane w terminie 30 dni od zaistnienia zmiany.

4. W przypadku przedsiębiorcy przyjmującego płatności za towary w gotówce o równowartości co najmniej 15.000 euro termin, o którym mowa w ust. 1, liczony jest od dnia rejestracji pierwszej transakcji.”;

12) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Instytucje obowiązane ustalają w formie pisemnej wewnętrzną procedurę w zakresie zapobiegania wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz finansowaniu terroryzmu.

2. Wewnętrzna procedura, o której mowa w ust. 1, powinna w szczególności zawierać określenie sposobu realizacji zasad należytej staranności, rejestracji transakcji, analizy przeprowadzanych transakcji, przekazywania informacji o transakcjach do Generalnego Inspektora, procedury wstrzymania transakcji i blokady rachunku oraz przechowywania informacji.

3. Instytucje obowiązane, zapewniają udział pracowników w programach szkoleniowych dotyczących realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem wprowadzania do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz przeciwdziałaniem finansowaniu terroryzmu, w tym w szczególności identyfikacji transakcji mogących mieć związek z przestępstwem, o którym mowa w art. 299 Kodeksu karnego.

4. Instytucje obowiązane, z zastrzeżeniem ust 5, wyznaczają osoby odpowiedzialne za realizację obowiązków określonych w ustawie. W przypadku instytucji obowiązanych będących kapitałowymi spółkami handlowymi osobą tą jest członek zarządu wyznaczony przez zarząd.

5. W przypadku instytucji obowiązanych wykonujących działalność jednoosobowo osobą odpowiedzialną jest ta osoba.”;

13) w art. 11:

a) uchyla się ust. 2,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Informacje o transakcjach, o których mowa w art. 8, mogą być przekazywane do Generalnego Inspektora za pośrednictwem

właściwej miejscowo jednostki samorządu zawodowego notariuszy, adwokatów, radców prawnych i prawników zagranicznych, o ile krajowy organ tego samorządu podejmie uchwałę określającą szczegółowe zasady i tryb przekazywania takich informacji Generalnemu Inspektorowi. Krajowy organ tego samorządu przekaze Generalnemu Inspektorowi wykaz osób odpowiedzialnych za przekazywanie takich informacji.”,

c) uchyla się ust. 5;

14) w art. 12:

a) w ust. 1:

- pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) datę przeprowadzenia transakcji;

2) dane identyfikacyjne podmiotów transakcji określone w art. 9;”,

- pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) numery rachunków, które zostały wykorzystane do dokonania transakcji, w przypadku transakcji z udziałem takich rachunków;”,

- uchyla się pkt 5 i 6 ,

- pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) uzasadnienie oraz miejsce, datę i sposób złożenia dyspozycji w przypadku przekazywania informacji o transakcji, o których mowa w art. 8 ust. 3. ”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Instytucja obowiązana przekazuje także dodatkowe dane o podmiotach biorących udział w transakcji, o której mowa w art. 8 ust. 3, a będące w jej posiadaniu, w tym informacje o ich rachunkach związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą i osobistych, niewykorzystanych w przedmiotowej transakcji.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisu ust. 1 pkt 2 dla danych identyfikacyjnych beneficjenta, nie stosuje się w przypadku transakcji zawartych na rynku regulowanym, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.”;

15) w art. 13 :

a) zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„13. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, mając na względzie realizację celu ustawy, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego, określa w drodze rozporządzenia:”,

b) dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) wzór formularza i sposób przekazywania informacji, o którym mowa w art. 8 c ust. 4, wyłącznie w zakresie określonym w art. 9 ust. 1.” ;

16) w art. 13 a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instytucja obowiązana udostępnia niezwłocznie informacje dotyczące transakcji objętych przepisami ustawy, także w formie elektronicznej na pisemne żądanie Generalnego Inspektora. Udostępnienie polega w szczególności na przekazaniu informacji o stronach transakcji, zawartości dokumentów, w tym dotyczących sald i obrotów na rachunku, przekazaniu ich potwierdzonych kopii lub udostępnieniu odpowiednich dokumentów do wglądu upoważnionym pracownikom jednostki, o której mowa w art. 3 ust. 4, w celu sporządzenia notatek bądź kopii.”;

17) po art. 13 a dodaje się art. 13 b w brzmieniu:

„Art.13 b. Instytucje obowiązane powinny dążyć do posiadania skutecznego systemu przetwarzania informacji odpowiedniego do rozmiaru i charakteru ich działalności, umożliwiającego szybkie przekazywanie informacji, o których mowa w art. 13 a pkt 1.”;

18) w art. 14:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prokuratura, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralne Biuro Antykorupcyjne oraz jednostki podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub przez niego nadzorowane informują niezwłocznie Generalnego Inspektora o wszystkich przypadkach:

1) wszczęcia i toku postępowania w sprawach o przestępstwa, o których mowa w art. 165a i 299 Kodeksu karnego,

2) uzyskania informacji wskazujących na potencjalne popełnienie przestępstw, o których mowa w art. 165a i 299 Kodeksu karnego, z zachowaniem pierwotnej formy i treści uzyskanych informacji.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 1, powinny być uzupełniane do czasu wydania prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.”;

19) art. 15 i 15a otrzymują brzmienie:

„Art. 15. Jednostki współpracujące, w granicach swoich ustawowych kompetencji, są obowiązane udostępniać, na wniosek Generalnego Inspektora, informacje i potwierdzone kopie dokumentów niezbędnych do realizacji jego zadań w zakresie zapobiegania przestępstwom, o których mowa w art. 165 a i 299 Kodeksu karnego.

Art.15 a. 1. Jednostki współpracujące, z wyłączeniem organów, o których mowa w art. 14 ust. 2, są obowiązane, w granicach swoich ustawowych kompetencji, współpracować z Generalnym Inspektorem w zakresie zapobiegania przestępstwom, o których mowa w art. 165 a i 299 Kodeksu karnego, poprzez:

1) niezwłoczne powiadamianie Generalnego Inspektora o podejrzaniach wprowadzania do obrotu finansowego wartości majątkowych

pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł lub podejrzeniu finansowania terroryzmu;

2) przekazywanie potwierdzonych kopii dokumentów dotyczących transakcji, co do których zachodzi podejrzenie, że mają one związek z popełnieniem przestępstw, o których mowa w art. 165 a i 299 Kodeksu karnego, oraz informacji o osobach przeprowadzających te transakcje.

2. Jednostki współpracujące są obowiązane do opracowania instrukcji postępowania w przypadkach, o których mowa w ust. 1.

3. Organy kontroli skarbowej, organy podatkowe i organy celne powiadamiają niezwłocznie Generalnego Inspektora także o wszelkich ujawnionych w toku swojej działalności okolicznościach, mogących wskazywać na prowadzenie działań mających na celu wprowadzanie do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł lub finansowanie terroryzmu.

4. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 3, powinno zawierać w szczególności opis ujawnionych okoliczności wraz z przyczynami, dla których zawiadamiający uznał, że mogą one wskazywać na prowadzenie działań mających na celu wprowadzanie do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł lub finansowanie terroryzmu.

5. Informacje, o których mowa w art. 5 rozporządzenia nr 1889/2005, oraz informacje zawarte w zgłoszeniu określonym w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 21 ustawy z dnia 27 lipca 2002r. - Prawo dewizowe (Dz.U. Nr 141, poz. 1178, z późn.zm.⁸⁾), organy straży granicznej oraz organy celne przekazują do Generalnego Inspektora.

6. Informacje, o których mowa w ust. 5, przekazywane są za pośrednictwem odpowiednio Komendanta Głównego Straży Granicznej lub Szefa Służby Celnej w terminie do 14 dnia miesiąca, po miesiącu, w którym dokonano wwozu środków pieniężnych na obszar Rzeczypospolitej Polskiej lub wywozu środków pieniężnych z obszaru Rzeczypospolitej Polskiej.”

20) w art. 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instytucja obowiązana, która otrzymała dyspozycję lub zlecenie przeprowadzenia transakcji, mająca przeprowadzić transakcję lub posiadająca informacje o zamiarze przeprowadzenia transakcji, co do której zachodzi uzasadnione podejrzenie, że może ona mieć związek z popełnieniem przestępstwa, o którym mowa w art. 165a lub 299 Kodeksu karnego, ma obowiązek niezwłocznie zawiadomić na piśmie Generalnego Inspektora, przekazując wszystkie posiadane dane określone w art. 12 ust. 1 pkt 1-4 wraz ze wskazaniem przesłanek przemawiających za wstrzymaniem transakcji lub blokadą rachunku, oraz wskazać przewidywany termin jej realizacji. Przepisu art. 11 ust. 4 nie stosuje się.”;

---

⁸⁾ zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2003 r. Nr 228, poz.2260, z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 173 poz.1808, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 61, poz.410.

21) uchyla się art. 16 a;

22) w art. 18 :

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli z zawiadomienia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, wynika, że transakcja, która ma zostać przeprowadzona, może mieć związek z popełnieniem przestępstwa, o którym mowa w art. 165a lub 299 Kodeksu karnego, Generalny Inspektor może w ciągu 24 godzin od potwierdzenia jego przyjęcia przekazać instytucji obowiązanej pisemne żądanie wstrzymania tej transakcji lub blokady rachunku na okres nie dłuższy niż 72 godziny od momentu potwierdzenia przyjęcia zawiadomienia. Równocześnie Generalny Inspektor zawiadamia właściwego prokuratora o podejrzeniu popełnienia przestępstwa i przekazuje mu informacje i dokumenty dotyczące wstrzymywanej transakcji lub blokowanego rachunku.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do liczenia terminów, o których mowa w ust. 1, nie wlicza się sobót, niedziel i świąt.”;

23) w art. 18a ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Generalny Inspektor może przekazać instytucji obowiązanej pisemne żądanie wstrzymania transakcji lub blokady rachunku bez uprzedniego otrzymania od niej zawiadomienia, o którym mowa w art. 16 ust. 1, jeżeli posiadane informacje wskazują na prowadzenie działań mających na celu wprowadzenie do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł lub finansowanie terroryzmu.

2. W przypadku określonym w ust. 1, Generalny Inspektor może żądać wstrzymania transakcji lub blokady rachunku na okres nie dłuższy niż 72 godzin od momentu otrzymania tego żądania przez instytucję obowiązaną.”

24) w art. 19 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach ogłoszenie postanowienia, o którym mowa w ust. 1, może być odroczone na czas nie dłuższy niż 7 dni. O wydaniu postanowienia zawiadamia się wówczas niezwłocznie instytucję obowiązaną.”;

25) uchyla się art. 20 a i 20 b;

26) po art. 20c dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Przeciwdziałanie finansowaniu terroryzmu

Art. 20d 1. Generalny Inspektor, na podstawie posiadanych informacji, prowadzi listę podmiotów podejrzewanych o związek z finansowaniem terroryzmu.

2. Generalny Inspektor udostępnia instytucjom obowiązującym listę, o której mowa w ust. 1, także w formie elektronicznej.

3. Instytucja obowiązana niezwłocznie zawiadamia Generalnego Inspektora o prowadzeniu rachunku na rzecz podmiotu, o którym mowa w ust. 1, oraz o transakcjach, w których taki podmiot występuje jako strona.

Art. 20e. 1. W przypadku uzyskania informacji, o prowadzeniu rachunku na rzecz podmiotu, o którym mowa w art. 20d ust. 1, oraz o transakcjach, w których taki podmiot występuje jako strona, Generalny Inspektor może przekazać instytucji obowiązanej pisemne żądanie blokady rachunku na okres 72 godzin od momentu otrzymania tego żądania przez instytucję obowiązaną.

2. Przepisy art. 18, 19, 20 i 20c stosuje się odpowiednio.

Art. 20f. Przepisy art. 19 i 20 stosuje się odpowiednio również w toku wszczętego postępowania karnego o przestępstwo, o którym mowa w art. 165a Kodeksu karnego, gdy otrzymane przez prokuratora zawiadomienie o przestępstwie pochodzi z innych źródeł.

Art. 20g. W przypadku zamrożenia wartości majątkowych podmiotów podejrzewanych o popełnienie przestępstw o charakterze terrorystycznym przez instytucję obowiązaną na podstawie prawa wspólnotowego lub międzynarodowego, instytucja ta przekazuje wszystkie posiadane dane uzasadniające obowiązek zamrożenia środków Generalnemu Inspektorowi, także w formie elektronicznej.

20h.1. W razie zamrożenia wartości majątkowych podmiotu, który:

1) nie jest podmiotem wymienionym w przepisach prawa, o których mowa w art. 20g lub

2) znajduje się w trudnej sytuacji życiowej lub materialnej

– podmiot ten może wystąpić z wnioskiem do ministra właściwego do spraw instytucji finansowych o odmrożenie wartości majątkowych.

2. W razie stwierdzenia faktu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, rozstrzyga się o całkowitym odmrożeniu wartości majątkowych.

3. W razie stwierdzenia okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 2 rozstrzyga się o częściowym lub całkowitym odmrożeniu wartości majątkowych.

4. Instytucje państwowe i samorządowe mają obowiązek udzielenia wszelkiej pomocy, w tym przekazania niezbędnych dokumentów w celu ustalenia faktów i okoliczności, o których mowa ust. 1.

5. Rozstrzygnięcie następuje w drodze decyzji przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych.

6. Postępowanie przed ministrem do spraw instytucji finansowych toczy się na podstawie Kodeksu postępowania administracyjnego.

7. Na decyzję, o której mowa w ust. 5, przysługuje skarga do sądu administracyjnego.”;

27) w art. 21:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przed rozpoczęciem kontroli Generalny Inspektor, może podjąć czynności zmierzające do ustalenia czy podmiot, w stosunku do którego ma zamiar podjąć kontrolę, jest instytucją obowiązaną.”,

b) w ust. 3 dodaje się pkt 8 –10 w brzmieniu:

„8) właściwi wojewodowie lub starostowie w stosunku do stowarzyszeń;

9) właściwi ministrowie w stosunku do fundacji;

10) organy kontroli skarbowej w ramach prowadzonych kontroli.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Organy, o których mowa w ust. 3, planowane kontrole uzgadniają z Generalnym Inspektorem.”

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Pisemna informacja o wynikach kontroli, o której mowa w ust. 3, w zakresie przestrzegania przepisów ustawy, przekazywana jest Generalnemu Inspektorowi w terminie 14 dni od jej zakończenia, z zastrzeżeniem ust. 4a.”,

e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Prezes Narodowego Banku Polskiego przekazuje zbiorczą miesięczną informację o wynikach kontroli ze wskazaniem nieprawidłowości w terminie do 14 dnia następnego miesiąca, następującego po miesiącu, w którym zakończono kontrolę.

4b. Generalny Inspektor może zwrócić się do organów, o których mowa w ust. 3, o przekazanie dokumentacji zgromadzonej w toku postępowania kontrolnego.”;

28) w art. 24:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Przed przedstawieniem protokołu pokontrolnego dyrektor jednostki, o której mowa w art. 3 ust. 4, może zwrócić się do instytucji obowiązanej o złożenie w wyznaczonym terminie dodatkowych wyjaśnień na piśmie.

1b. Do terminu określonego w ust. 1 nie wlicza się okresu od dnia wysłania pisma, o którym mowa w ust. 1a, do dnia otrzymania dodatkowych wyjaśnień.” ,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Protokół pokontrolny zawiera ustalenia stanu faktycznego, ocenę kontrolowanej działalności, w tym stwierdzone nieprawidłowości i wskazanie osób za nie odpowiedzialnych oraz wnioski i zalecenia pokontrolne.”;

29) w art. 25:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instytucja obowiązana ma prawo zgłoszenia umotywowanych zastrzeżeń co do ustaleń zawartych w protokole pokontrolnym.”,

b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Instytucja obowiązana przesyła do dyrektora jednostki, o której mowa w art. 3 ust. 4, informację o sposobie wykonania wniosków i zaleceń pokontrolnych lub przyczynach ich niewykonania, ze wskazaniem przewidywanego terminu zastosowania się do nich.

5. W przypadku gdy zostały przedstawione zastrzeżenia w myśl art. 25 ust. 1, termin, o którym mowa w art. 25 ust. 4, liczy się od dnia otrzymania stanowiska Generalnego Inspektora.”;

30) uchyla się art. 28;

31) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. Do ujawniania Generalnemu Inspektorowi wszelkich informacji w trybie i zakresie przewidzianych w ustawie, nie stosuje się przepisów ograniczających udostępnianie danych objętych tajemnicą, z wyjątkiem danych objętych tajemnicą państwową. Do przekazywania danych objętych tajemnicą państwową stosuje się przepisy regulujące zasady ich ochrony.”;

32) po art. 30 dodaje się art. 30 a w brzmieniu:

„Art. 30a.1. Organy informacji finansowej, pracownicy i osoby wykonujące czynności na rzecz jednostki, o której mowa w art. 3 ust. 4, oraz osoby delegowane do pracy lub wyznaczone do pełnienia służby w tej jednostce, są obowiązane zachować w tajemnicy informacje, z którymi zapoznali się w toku wykonywanych czynności - na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach.

2. Zachowanie tajemnicy, o której mowa w ust. 1, obowiązuje również po ustaniu zatrudnienia, delegowania lub pełnienia służby w jednostce, o której mowa w art. 3 ust. 4, a także wykonywania na jej rzecz czynności.”;

33) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31.1. Jeżeli podejrzenie popełnienia przestępstwa, o którym mowa w art. 299 lub w art. 165a Kodeksu karnego, wynika z posiadanych przez Generalnego Inspektora informacji, ich przetworzenia lub analizy, Generalny Inspektor zawiadamia prokuratora o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz przekazuje mu materiały uzasadniające takie podejrzenie.

2. Jeżeli podstawą zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, była informacja o transakcji podejrzanej przekazana przez instytucję obowiązaną, Generalny Inspektor przekazuje jej informacje o fakcie przekazania zawiadomienia.

3. W postępowaniu prowadzonym na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się wobec powołanych na świadka pracowników instytucji obowiązanych, osób samodzielnie wykonujących zawód będących instytucjami obowiązanyymi oraz pracowników zatrudnionych w jednostce, o której mowa w art. 3 ust. 4, ochronę przewidzianą w art. 184 Kodeksu postępowania karnego.”;

34) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:

„Art. 31a. 1 Jeżeli z posiadanych przez Generalnego Inspektora informacji, ich przetworzenia lub analizy, wynika uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa skarbowego Generalny Inspektor zawiadamia Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej oraz przekazuje mu materiały uzasadniające takie podejrzenie.

2. W postępowaniu prowadzonym na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, art. 31 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”;

35) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Art.32 1. Informacje zgromadzone w trybie i zakresie przewidzianym przepisami ustawy są udostępniane przez Generalnego Inspektora sądom i prokuratorom na potrzeby postępowania karnego, na ich pisemny wniosek.

2. W celu sprawdzenia danych zawartych w zawiadomieniu o przestępstwie, o którym mowa w art. 299 lub w art. 165a Kodeksu karnego, prokurator może żądać od Generalnego Inspektora udostępnienia informacji chronionych prawem, w tym objętych tajemnicą bankową lub ubezpieczeniową, także w postępowaniu sprawdzającym prowadzonym na podstawie art. 307 Kodeksu postępowania karnego.

3. Jeżeli Generalny Inspektor nie dysponuje informacjami wystarczającymi do wydania przez prokuratora postanowienia w przedmiocie wszczęcia postępowania przygotowawczego w sprawie o przestępstwo, o którym mowa w art. 299 lub w art. 165a Kodeksu karnego żądanie, o którym mowa w ust. 2, można skierować do instytucji obowiązanej.”;

36) w art. 33:

a) w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„1. Generalny Inspektor przekazuje, z zastrzeżeniem ust 1a, posiadane informacje, zgromadzone w trybie i zakresie określonym przepisami prawa na pisemny i uzasadniony wniosek.”,

b) w ust. 2 zdanie pierwsze i pkt 1 otrzymują brzmienie:

2. Posiadane informacje zgromadzone w trybie i zakresie określonym przepisami prawa, mogą być udostępniane przez Generalnego Inspektora na pisemny i uzasadniony wniosek:

„1) Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej lub osób przez niego upoważnionych, dyrektorów izb skarbowych oraz dyrektorów urzędów kontroli skarbowej - wyłącznie w zakresie ich zadań ustawowych.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Osoby, które weszły w posiadanie informacji uzyskanych w trybie określonym w ust. 1-3, są obowiązane chronić informacje prawnie chronione, na zasadach i w trybie określonym w odrębnych przepisach. Zachowanie tajemnicy obowiązuje również po ustaniu stosunku pracy, wykonywania czynności na podstawie umów prawa cywilnego lub ustaniu służby.”;

37) w art. 35:

a) w ust. 1 :

- pkt 1 - 3 otrzymują brzmienie :

„1) rejestracji, przesłania do Generalnego Inspektora lub przechowywania dokumentów dotyczących transakcji, o której mowa w art. 8 ust. 3,

2) zachowania środków należytej staranności, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 10a ust. 1, lub przechowywania informacji uzyskanych w związku ze stosowaniem środków należytej staranności,

3) zawiadomienia Generalnego Inspektora o transakcji, o której mowa w art. 16 ust. 1,”

- dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) wprowadzenia wewnętrznej procedury, o której mowa w art. 10a ust.1,

6) wyznaczenia osoby odpowiedzialnej zgodnie z art. 10a ust. 4. ”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Tej samej karze podlega ten, kto wbrew przepisom ustawy ujawnia osobom nieuprawnionym, posiadaczom rachunku lub osobom, których transakcja dotyczy informacje zgromadzone zgodnie z upoważnieniem ustawy, albo wykorzystuje te informacje w inny sposób niezgodny z przepisami ustawy.”;

38) w art. 37 a uchyla się ust. 2;

39) po art. 37 a dodaje się art. 37 b i 37 c w brzmieniu:

„Art. 37 b. 1. Instytucja obowiązana, która nie realizuje obowiązku:

1) zakazu prowadzenia rachunków anonimowych lub anonimowych księżeczek oszczędnościowych;

2) rejestracji, przesłania lub przechowywania dokumentów dotyczących transakcji, o której mowa w art. 8 ust. 1;

3) przeprowadzenia analizy ryzyka w celu wprowadzenia odpowiednich środków należytej staranności;

4) wprowadzenia odpowiednich środków należytej staranności;

5) prowadzenia bieżącej analizy transakcji lub przechowywania udokumentowanych jej wyników;

6) o którym mowa w art. 10;

7) zapewnienia szkoleń dla pracowników, o których mowa w art. 10a ust. 3;

8) wypełniania wniosków i zaleceń pokontrolnych

- podlega karze pieniężnej.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada minister właściwy do spraw instytucji finansowych w drodze decyzji, w wysokości do 3% od podstawy wymiaru kary, który stanowi przychód ukaranej instytucji obowiązanej osiągnięty w poprzednim roku kalendarzowym.

3. Ustalając wysokość kary pieniężnej, minister do spraw instytucji finansowych uwzględnia zakres naruszenia, dotychczasową działalność instytucji obowiązanej oraz jej możliwości finansowe.

4. Instytucja obowiązana dostarcza ministrowi do spraw instytucji finansowych, na każde jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, dane niezbędne do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej. W przypadku niedostarczenia danych, lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, minister do spraw instytucji finansowych może ustalić podstawę wymiaru kary pieniężnej w sposób szacunkowy, nie mniejszą jednak niż kwota 1 mln złotych.

5. W przypadku gdy okres działania instytucji obowiązanej jest krótszy niż rok kalendarzowy, za podstawę wymiaru kary przyjmuje się kwotę 1 mln złotych.

6. Kara stanowi dochód budżetu państwa.

7. Postępowanie przed ministrem do spraw instytucji finansowych toczy się na podstawie Kodeksu postępowania administracyjnego.

8. Od decyzji, o której mowa w ust. 2 przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

9. Kary pieniężne podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

10. W sprawach nieuregulowanych do kary pieniężnej, o której mowa w art. 37 b ust. 1 pkt 9, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn.zm.⁹⁾).

Art. 37c. 1. Instytucja obowiązana, która narusza przepisy rozporządzenia 1781/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji o zleceniodawcach, które towarzyszą przekazom pieniężnym podlega karze pieniężnej, o której mowa w art. 37b.

2. Tej samej karze podlega instytucja obowiązana, która nie wypełnia obowiązków dotyczących zamrażania aktywów podmiotów wymienionych w obowiązujących na terenie Rzeczypospolitej Polskiej przepisach prawnych.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz.U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁶⁾) w art. 299 wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

---

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U.z 2005 r. Nr 85, poz.727, Nr 143, poz.1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470 i Nr 104, poz.708, Nr 217, poz.1590 i Nr 225, poz.1635 oraz z 2007 r. Nr 105, poz.721.

„§ 2. Karze określonej w § 1 podlega, kto działając w imieniu lub na rzecz banku, instytucji finansowej lub kredytowej albo innego podmiotu, na którym z mocy przepisów prawa ciąży obowiązek rejestracji transakcji i osób dokonujących transakcji, przyjmuje w gotówce, wbrew przepisom, środki płatnicze, papiery wartościowe i inne wartości dewizowe, dokonuje ich transferu lub konwersji albo przyjmuje je w innych okolicznościach wzbudzających uzasadnione podejrzenie, że stanowią one przedmiot czynu określonego w § 1, albo świadczy inne usługi mające ukryć ich przestępne pochodzenie lub usługi w zabezpieczeniu przed zajęciem.

2) uchyla się § 3 i 4;

3) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. Nie podlega karze za przestępstwo określone w § 1 i 2, kto dobrowolnie ujawnił wobec organu powołanego do ścigania przestępstw nieznanemu temu organowi informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa oraz okoliczności jego popełnienia, jeżeli zapobiegło to popełnieniu innego przestępstwa lub przestępstwa skarbowego.”.

Art. 3. Instytucje obowiązane nieobjęte dotychczas przepisami ustawy, o której mowa w art. 1, w dotychczasowym brzmieniu, przekazują Generalnemu Inspektorowi dane określone w art. 10 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4 Instytucje obowiązane dostosowują wewnętrzne procedury, do wymagań określonych w art. 10a ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 5. Instytucje obowiązane w ciągu 3 miesięcy od wejścia w życie niniejszej ustawy przeprowadzają w stosunku do dotychczasowych klientów ocenę na podstawie analizy ryzyka, o której mowa w art. 8c ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 6. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 13 ustawy, o której mowa w art. 1, w dotychczasowym brzmieniu, zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 13 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 2007 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 14, który wchodzi w życie w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.